

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12C/336/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512212391
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2512212391.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne Wechter Business, s.r.o., so sídlom Sokolovská 428/130, Karlín, Praha 8, Česká republika, IČO: 01 963 732, zastúpená JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou, Palackého 85/5, Trenčín, proti žalovanej C. T.V., R.. XX.XX.XXXX, D. R. XXX/XX, Q., o zaplatenie 595,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi 166,66 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 14.11.2009 do zaplatenia, formou mesačných splátok vo výške 25,- eur mesačne, ktoré je žalovaná povinná platiť žalobkyňi vždy do 25. dňa v mesiaci s tým, že omeškaním jednej splátky nastáva zročnosť celého plnenia s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku žalobu zamieťa.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Pôvodná žalobkyňa (spoločnosť GOLDKREDIT a.s., so sídlom Pařížska 1067/8, Praha, Česká republika, IČO: 28 870 191) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 03.10.2012 domáhala zaplatenia sumy 595,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 14.11.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 13.05.2009 spoločnosť BENEFIT INVEST, s.r.o., so sídlom Staničná 16/1062, Trenčín, IČO: 36 337 617 ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili Zmluvu o úvere č. 10001580 (ďalej len „zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 500,- eur, s celkovými nákladmi dlžníka spojenými s úverom 250,- eur, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v 6 mesačných splátkach po 125,- eur. Žalovaná napriek upomienkam riadne a včas neplnila svoj zmluvný záväzok, dňa 13.05.2009 bol úver splatný v celej jeho podstate, nakoľko dňa 13.11.2009 bol dátum poslednej splátky úveru. Žalovaná z predmetného úveru uhradila dňa 25.06.2009 sumu 125,- eur, dňa 31.03.2010 sumu 20,- eur, dňa 26.04.2010 sumu 10,- eur (spolu 155,- eur). Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.09.2009 sa pôvodná žalobkyňa stala novým veriteľom.

Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila. Uviedla, že je proti platobnému rozkazu, je na dôchodku, z ktorého jej sťahuje exekútor. Navrhla žalobkyňi nepriznať náhradu trov konania. Uviedla, že dlh by mohla splácať po 25,- eur mesačne.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

bez nariadenia na úradnej tabuli

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor a z listinných dôkazov, najmä zmluvy o úvere z 13.05.2009 č. 10001580, splátkového kalendára zmluvy, výpisov z obchodného registra, živnostenského registra, zmlúv o postúpení pohľadávok, zistil tento skutkový stav.

Dňa 13.05.2009 uzatvoril právny predchodca žalobkyne, spoločnosť BENEFIT INVEST, s.r.o., so sídlom Staničná 16/1062, Trenčín, IČO: 36 337 617 ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom dňa 13.05.2009 zmluvu o úvere č. 10001580, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažného úveru žalovanej vo výške 500,- eur, s celkovou splatnou sumou 750,- eur, výškou mesačnej splátky 125,- eur, počet splátok: 6, konečná splatnosť úveru bola stanovená na 13.11.2009. Splatnosť prvej splátky bola určená na 13.06.2009. Zmluva bola písomná, na predtlačenom formulári právneho predchodcu žalobkyne (pôvodného veriteľa), s tým, že do zmluvy boli rukou dopísané údaje o dlžníkovi, výške úveru a podmienky splácania úveru. Žalovaná zároveň prehlásila, že koná v rámci svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti (pozn. súdu, zmluva údaj o IČO neobsahuje). Podľa splátkového kalendára bola posledná splátka úveru splatná dňa 13.11.2009.

Zo žiadosti o úvere vyplýva, že žalovaná z možností v kolónke „účel úveru“: podnikanie, zamestnanie, obchodná činnosť, povolanie zaškrtila: „podnikanie“. Zo živnostenského registra vyplýva, že žalovaná nie je živnostníčkou a ani ku dňu podpisu žiadosti o úver alebo zmluvy o úvere nebola. V kolónke pracovné zaradenie žalovaná uviedla, že je dôchodkyňa. Jej príjmom bol dôchodok.

Žalovaná z predmetného úveru uhradila dňa 25.06.2009 sumu 125,- eur, dňa 31.03.2010 sumu 20,- eur, dňa 26.04.2010 sumu 10,- eur, teda spolu 155,- eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.09.2009 sa pôvodná žalobkyňa GOLDKREDIT a.s. stala novým veriteľom.

Dňa 31.12.2012 uzavrela GOLDKREDIT a.s. ako postupca so spoločnosťou PEVA SK s.r.o, so sídlom Hodžova 1476/7, Trenčín, IČO: 46 824 791 ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola na spoločnosť PEVA SK s.r.o, so sídlom Hodžova 1476/7, Trenčín, IČO: 46 824 791 postúpená pohľadávka voči žalovanej zo Zmluvy o úvere č. 10001580. Súd pripustil zmenu účastníka konania uznesením zo 04.04.2013 č. k. 12C/336/2012-40 (§ 92 ods. 2 a 3 O.s.p.).

Dňa 05.02.2014 uzavrela spoločnosť PEVA SK s.r.o, so sídlom Hodžova 1476/7, Trenčín, IČO: 46 824 791 ako postupca so spoločnosťou Wechter Business, s.r.o., so sídlom Sokolovská 428/130, Karlín, Praha 8, Česká republika, IČO: 01 963 732 ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok č. 05022014/01, na základe ktorej bola na žalobkyňu postúpená pohľadávka voči žalovanej zo Zmluvy o úvere č. 10001580. Súd pripustil zmenu účastníka konania uznesením zo 06.06.2014 č. k. 12C/336/2012-61 (§ 92 ods. 2 a 3 O.s.p.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov

v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, aj nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa znení účinnom v čase rozhodovania súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovanou bola dňa 13.05.2009 uzatvorená zmluva úvere č. 10001580, na základe ktorej právny predchodca žalobkyne poskytol žalovanej úver - peňažné prostriedky vo výške 500,- eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v 6 mesačných splátkach vo výške 125,- eur, pričom splatnosť prvej splátky bola 13.06.2009 a splatnosť poslednej splátky bola dňa 13.11.2009. Uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Z dikcie ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník. Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah žalovaná nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačný samotnou žalobkyňou.

Súd nemal za preukázané, že úver by slúžil žalovanej na podnikanie, obchodnú činnosť, povolanie. Tu súd zdôrazňuje, ako bolo uvedené vyššie, že zo žiadosti o úvere vyplýva, že žalovaná z možností v kolónke „účel úveru“: podnikanie, zamestnanie, obchodná činnosť, povolanie zaškrtila: „podnikanie“. Inú možnosť formulár ani neobsahoval. Zo živnostenského registra však vyplýva, že žalovaná nie je živnostníčkou a ani ku dňu podpisu žiadosti o úver alebo zmluvy o úvere nebola, bola a je dôchodkyňa. Rovnako toto vyplýva aj z údaju uvedenom v žiadosti, ktorý uvádza, že k žiadosti bol priložený výmer dôchodku (teda nič v súvislosti s povolaním, resp. podnikaním).

Zo zmluvy však vyplýva, že táto neobsahuje povinný údaj:

- v zmysle § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 258/2001 Z. z. a to údaj o RPMN. Nestačí v zmluve uviesť len údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ale v zmluve musí byť obligatórne uvedený aj údaj o RPMN, aby si spotrebiteľ mohol porovnať jednotlivé ponuky úverov a na základe tohto porovnania sa potom rozhodnúť pre konkrétny úver zodpovedajúci v čo najvyššej možnej miere potrebám spotrebiteľa.

- v zmysle § 4 ods. 2 písm. h/ zákona č. 258/2001 Z. z. a to ročnú úrokovú sadzbu,

- v zmysle § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Výkladom ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ však treba dospieť k záveru, že každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „suma, počet a termíny splátok“ sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom.

Keďže zmluva tieto vyššie uvedené obligatórne náležitosti neobsahuje, v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni rozdiel medzi výškou poskytnutému úveru a doposiaľ uhradenou sumou.

Súd však z úradnej povinnosti skúmal, či pri stanovenej splatnosti jednotlivých splátok, nedošlo k ich premlčaniu. Tu však súd uvádza, že splátka bola určená na sumu 125,- eur, od nej však je potrebné odpočítať všetky poplatky a teda súd vychádza zo splátky vo výške 83,33 eur (500 eur / 6 splátok; teda iba istina rozdelená na 6 splátok).

Čo sa týka § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., ide o výnimku z ustanovenia § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovením procesným (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.09.2014 sp. zn. 26Co/30/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19.08.2014 sp. zn. 9Co/295/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 22.10.2014 sp. zn. 11Co/377/2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26.01.2015 sp. zn. 11Co/427/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11.12.2014 sp. zn. 4Co/134/2013), keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (tým aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenia konajúci súd je povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offo (aj bez námietky).

Procesná norma bez ohľadu na mieru legislatívneho vyjadrenia tohto pravidla pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory (a iné právne veci) prebiehajúce na súdoch. Inak povedané, z mlčania zákonodarcu v prípade procesných noriem možno bez problémov vyvodiť pravidlo o časovej pôsobnosti procesnej normy, pretože proste pôsobí v čase „dopredu“.

Kto márne nechá uplynúť premlčaciu lehotu (ktorej dĺžka ani režim sa nijako novou úpravou nemenili), jeho právo sa už o zložku právneho nároku oslabilo, hoci podmienene (úplne až účinným „dokonaním“ premlčania v súdnom konaní), no podstatné je, že žiadne právo týmto za účinnosti starej právnej úpravy nenadobudol, a nebola porušená jeho dôvera v právo, pretože podľa zásady *vigilantibus iura scripta sunt* tento subjekt musel počítať s tým, že svoje právo stratí, a to výlučne dôsledkom svojej nedbanlivosti (Doc. JUDr. Marek Števíček, PhD.: Zákon a sudcovia, K výkladu ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa).

Pokiaľ ide o ustálenie, či v danej veci sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka (pretože je nepochybné, že úver je absolútnym obchodom a súd toto nespochybňuje), súd uvádza nasledovné.

Za stavu dualistickej právnej úpravy (dvojaká právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva) je plošné vylúčenie občianskoprávnej úpravy inštitútov súkromného práva a naopak paušalizovanie obchodného práva typického predovšetkým pre podnikateľskú sféru nenáležitú. Presadzovanie obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe o občianskych právach len s poukazom na argumentáciu o úveroch ako absolútnych obchodoch je argumentačne zjednodušené. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dualistická právna úprava uznania dlhu, zmluvných pokút, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.). Uprednostnenie obchodného práva pred ustanoveniami kódexu o občianskych právach má pre spotrebiteľov diametrálne odlišné negatívne následky. Za nedostatočný na presadenie obchodného práva považuje súd aj argument, že rovnaká právna úprava dopadá na obidve strany zmluvného vzťahu. Súd poznamenáva, že aj právna úprava v Občianskom zákonníku dopadá na obidve strany v súlade s princípom rovnosti, a nemožno prehliadnuť pritom fakt, že sú to predovšetkým dodávatelia, ktorí uplatňujú práva na súde. Spory iniciované spotrebiteľmi sú len veľmi zriedkavé, a preto argument o obchodnom práve a rovnosti „pre všetkých“ je objektívne značne relativizovaný (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19.11.2013 sp. zn. 6Co/2/2013).

Je zrejmé, že všeobecná premlčacia doba v Obchodnom zákonníku je o jeden rok dlhšia (4 roky), ako premlčacia doba v Občianskom zákonníku (3 roky). Zároveň je nepochybné, že v danej veci je pre žalovanú ako spotrebiteľa priaznivejšie, keď súd aplikuje ustanovenie zákona, ktoré upravuje kratšiu premlčaciu dobu, t.j. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nepredlžuje sa tým stav právnej neistoty.

Súd považuje ustanovenia o premlčaní v zmysle Občianskeho zákonníka za priaznivejšie pre spotrebiteľa aj z nasledovných dôvodov.

V zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka (spočívanie a pretrhnutie premlčacej doby), ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Z tohto ustanovenia Obchodného zákonníka je zrejmé, že v prípade čiastočného plnenia záväzku platí, že dôjde k uznaniu zvyšku dlhu a teda k pretrhnutiu premlčacej doby, čo spôsobí začatie plynutia novej premlčacej doby. Ďalej Obchodný zákonník upravuje v § 407 ods. 2, že platenie úrokov sa považuje za uznanie záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia. Takéto ustanovenia Občiansky zákonník neobsahuje.

Aj tu teda možno vidieť podstatný rozdiel v dopade právnej úpravy o premlčaní obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, a nepriaznivejšieho právneho následku na spotrebiteľa oproti právnej úprave premlčania v Občianskom zákonníku, ktorá takéto ustanovenie (vyššie uvedené) o pretrhnutí premlčacej doby neobsahuje. Je logické, keď súd pripustí aplikáciu premlčania toho ktorého kódexu ako celku, pričom pri zohľadnení vyššie uvedených následkov, je potrebné konštatovať, že úprava premlčania ako celok je pre spotrebiteľa priaznivejšia podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Táto je totiž „citlivejšia“.

Takýto výklad (použitie občianskoprávnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych zmluvách majúcej spotrebiteľský charakter) nepriamo odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí z 19.06.2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013.

V danej veci vychádzajúc zo splatnosti jednotlivých splátok, súd dospel k záveru, že nepremiľčané sú splátky 5. a 6. so splatnosťou 13.10.2009 (premlčacia doba plynula od 13.10.2009 do 13.10.2012), 13.11.2009 (premlčacia doba plynula od 13.11.2009 do 13.11.2012). Pri predchádzajúcich splátkach (niektoré boli navyše aj uhradené, príp. čiastočne uhradené) došlo k premlčaniu a premlčacia doba plynula nasledovne:

1. v sume 83,33 eur so splatnosťou 13.06.2009 (premlčacia doba plynula od 13.06.2009 do 13.06.2012),
2. v sume 83,33 eur so splatnosťou 13.07.2009 (premlčacia doba plynula od 13.07.2009 do 13.07.2012),
3. v sume 83,33 eur so splatnosťou 13.08.2009 (premlčacia doba plynula od 13.08.2009 do 13.08.2012),
4. v sume 83,33 eur so splatnosťou 13.09.2009 (premlčacia doba plynula od 13.09.2009 do 13.09.2012 - štvrtok),

Žaloba bola podaná na súd až 03.10.2012, čo je zjavne pri týchto splátkach po uplynutí premlčacej doby. Premlčanie sa týka aj úrokov z omeškania /povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok; porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 26.11.2014 sp. zn. 24Co/93/2014/.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd považoval návrh za dôvodný iba v časti a to v sume 166,66 eur (dve splátky istiny, 83,33 x 2) a preto v tejto časti žalobe vyhovel. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd priznal žalobkyni z priznanej sumy i úrok z omeškania vo výške určenej v § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom v čase začatia omeškania, t. j. vo výške 9 % ročne. Žalovaná sa dostala do omeškania nasledujúci deň po splatnosti splátky 5. a 6., nakoľko si však žalobkyňa uplatnila úrok z omeškania až od dátumu splatnosti poslednej splátky, súd priznal úrok z omeškania v zmysle návrhu, t. j. od dátumu 14.11.2009. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

Zároveň však súd určil, že peňažné plnenie, na zaplatenie ktorého v prospech žalobkyne zaviazal žalovanú, ktorá je dôchodkyňa, je žalovaná oprávnená splatiť pravidelnými mesačnými splátkami, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov pomerne rozdelil. Žalovaná mala v konaní čistý úspech 44 % (žalobkyňa úspech 28 % a žalovaná 72 %, preto čistý úspech žalovanej je 72 % - 28 %). Nakoľko si žalovaná žiadne trovy neuplatnila a navyše súd nemá za preukázané, že by jej v tomto konaní nejaké vznikli, súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo požiadať o výkon rozhodnutia podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Exekučného poriadku).